

OP DE MAT(H)

Zintuigen

SO-Kampweek oktober 2008

De eerste prikkels

Zintuigen: vaak kijker we er niet naar om, willen er niet van horen, halen onze neus er voor op, trekken onze handen er van af of zwijgen er gewoon over.

Maar niet deze week ! Deze kampweek van het SO van de St. Mattheusschool staat geheel in het teken van onze zintuigen.

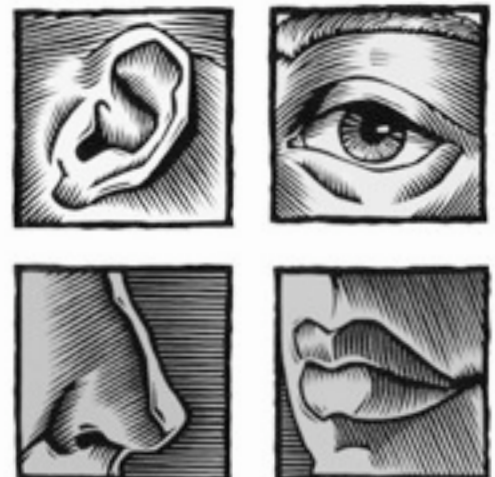
We trekken naar het inmiddels goedbekende "Land van Kleef" in het bosrijke Loon op Zand om van maandagochtend tot donderdagmiddag onze zintuigen te laten prikkelen door een grote hoeveelheid spelletjes, optredens en andere spannende activiteiten. We zetten grote ogen op, hebben soms een grote mond, het team fluistert want kleine potjes hebben , enfin, u snapt het al.

Wat betreft het weer is het even duimen want hoe we ook zaptten: iedere weerman of -vrouw voorspelde veel regen en weinig zon. Nu kijken ze vaak niet langer dan hun neus lang is, of hebben hoogstens de klok horen luiden zonder te weten waar de klepel hangt, of hebben weinig "voeling met" het klimaat, dus we hopen maar dat ze er flink naast zitten.

Hoe het ook zij, we maken er een mooie en gezellige week van.

Luister maar eens naar ons zintuigen-kamplied:

"We lopen hier gezellig met zijn allen door het bos
De zon schijnt door de bomen en we zingen er op los
Over ruiken, proeven, voelen, zien en horen gaat dit
lied"

Dus: wrijf de ogen uit, open de oren, snuif één of twee keer hard, lik de lippen en strek de handen uit ! Veel leesplezier !

De redactie

Maandag

Het is even wennen: de afgelopen jaren konden we op maandag nog een en ander inpakken voor onze traditionele kampweek, maar dit jaar was het direct na het weekend raak. Met twee volle bussen opnieuw naar Loon op Zand om deze keer onze zintuigen te laven aan de bosrijke omgeving.

Het vertrek liep gesmeerd en de reis eigenlijk zelfs iets te voorspoedig: eerder dan gepland kwamen we al rond half elf aan op de plaats van bestemming. Terwijl in de bus vanuit Rotterdam volop werd ge-sms-t dat de weersvoorspellingen gunstig waren kwamen we uiteindelijk onder een grijs miezerig wolkendek aan. Nog geen zonnetje te bespeuren. We waren al bang dat bij het uitpakken ons beddegoed natgerend en wel op onze bedden zou komen te liggen, maar gelukkig kon de bagage razendsnel gelost worden met behulp van een paar potige

leerlingen. Vooral Eren, Houssein en Calvin lieten zich niet onbetuigd: met één, twee, nee drie koffers tegelijk liepen ze af en aan.

Ondertussen waren de meeste leerlingen en teamleden in de speeltuin te vinden. Ook in Noord-Brabant had het het afgelopen weekend flink geregend dus het voetbalveld leek wel wat op dat van de Ajax-arena na een herfstbui, al denken we (als rechtgeaarde Rotterdammers) dat dit veld er misschien toch beter bij lag.

Er werd geschommeld, gewipt, "gedraaitond" en gevoetbald. Er was zelfs een nieuw speeltoestel waarmee we aan de zwier konden.

Na onze ogen de kost te hebben gegeven, de sfeer te hebben geproefd, de afspraken te hebben gehoord, de boslucht te hebben geroken en ook (soms tot verdriet vanwege een natte broek) het natte grasveld te hebben gevoeld werd het tijd voor een muzikale introductie: het eerste deel van ons kamplied.

De juffen en meesters oogden opeens erg vreemd (alhoewel het bij sommige wellicht niet eens opviel) en met luide stem stelden we het eerste zintuig centraal: het oog.

*"Ze noemen mij het oog en mijn bezigheid is zien
Ik houd van mooie kleuren en van lezen bovendien
Ik kijk graag in de verte, over land en over zee
En daarom neem ik ook altijd mijn verrekijker mee!"*

Nadat we nu goed en wel ingewijd waren in het "zintuigenrijk" werd het tijd voor een boterhammetje. Ondertussen liet heel voorzichtig, alsof ons lied haar wakker had geschud, het zonnetje zich zien.

Om haar nog een beetje verder op weg te helpen en in het kader van onze avondwandeling stond de volgende activiteit in het teken van het licht: iedereen maakte een mooie lampion van limonadebeker, gekleurd papier en gevlochten draad. En hoewel dit voorwerp natuurlijk uitstekend bij het zintuig van de dag -

het oog - paste was het voor velen ook direct weer een goede kennismaking met een andere zintuiglijke ervaring: je handen vol behangersplaksel (en soms ook neus en oor) voelt niet altijd even comfortabel en fris.

Buiten liet de zon zich steeds meer gelden en diverse teamleden begonnen flink te twijfelen aan hun kledingkeuze voor deze week: hadden we dan toch de dikke truien en regenmantels thuis moeten laten ?

Om de proef op de som te nemen toog iedereen na de "creamiddag" weer naar buiten en de meesten kozen voor een fikse, gezonde boswandeling.

Vlak voordat we voor het avondeten aan tafel zouden gaan, was het tijd voor "de rode draad", een elke dag terugkerende activiteit vol

toneelspel en zang waarbij het thema steeds centraal staat.

Eerst introduceerde meester Peter een mooie zangeres, waarin we juf Stephanie herkenden in een prachtige jurk vol kerstverlichting waarmee ze op de catwalks van Londen en Parijs zeker hoge ogen had gegooid.

Daarna werden we opgeschikt door de mededeling dat er een gevaarlijke man was gesignaleerd. Gelukkig was er ook een detective in huis ("Sir Charles") die met een enorm vergrootglas op zoek ging naar deze onverlaat. helaas had deze speurder zijn ogen in zijn zak zitten want steeds plukte hij de verkeerden uit de verzamelde toeschouwers. Pas nadat alle Mattheuskinderen hem op weg hielpen lukte het hem de boef in de kraag te vatten.

Overigens bleek de gezochte schimmige figuur niemand minder te zijn dan meester Luuk, iemand die je toch niet zo snel over het hoofd kan zien, zouden we toch denken.

De strafmaat was hoog: meester Luuk moest een liedje zingen. Maar zo groot als hij ook is: hij durfde niet en vroeg daarom Daniël en Ahlam om hem te helpen. Het groepenlied werd volmondig ingezet en meester Luuk kwam met de schrik vrij.

Na al deze avonturen konden we gaan genieten van al het lekkers dat de keukenploeg voor ons had klaargemaakt.

Gedurende middag waren er al enkele geurvlagen langs gewaaid die zo lekker waren dat sommigen dachten dat "de neus" centraal stond vandaag en nu werden onze smaakpapillen op de proef gesteld. En met een enorm succes: heerlijke macaroni en yoghurt met vruchten toe.

Omdat het team dit jaar versterkt wordt door Ed, die zich helemaal op de huishoudelijke taken (en dus ook de afwas) heeft gestort, konden alle teamleden zich na de maaltijd gaan bezighouden met een keuzeactiviteit met groepjes leerlingen. Sommigen kozen voor het voetballen, anderen keken naar een video. weer anderen speelden een spelletje of gingen op bezoek bij de dieren hier bij het kamphuis. Ook waren er kinderen die de redactie van deze speciale editie van "Op de Mat(h)" hielpen met ooggetuigeverslagen, die hier onder te lezen zijn.

Ondertussen was het zonnetje, dat zich aan het einde van de dag in haar volle glorie had laten zien, nu toch echt bezig om onder te gaan en het werd tijd om ons licht te laten schijnen over de nabije omgeving door middel van onze lampionnen.

Natuurlijk staat veiligheid voorop en is de techniek inmiddels zo ver gevorderd dat we met "waxinelichtjes op batterij" op stap konden. En of het nu door ons thema kwam of door puur toeval: de inwoners van Loon op Zand keken hun ogen uit !

Voor ons was het een mooie manier om de dag af te sluiten. De meesten voelden hun ogen al voorzichtig sluiten en toen zij hun hoofd op het kussen legden vielen ze tevreden dicht.

Morgen weer een nieuwe dag en een nieuw zintuig, maar voor vandaag konden we terugkijken op een mooie dag.

Van onze razende reporters

ik heb met juffrouw Nikita getennist en toen was ik gevallen
Mijn broek was helemaal nat
Het gras was nog helemaal nat van vanochtend
en ik heb verder lekker gespeeld buiten

Ik vind het leuk op kamp
ik vind spannend om te blijven slapen

We gaan vanavond nog naar de bossen

We gaan daar rondlopen met een zaklantaarn, tenminste ik wel en de rest gaat met lichtje in een bekertje.

Groetjes van Dionysia

We gingen eerst op school kleuren
we moeten wachten tot alle kinderen er zijn-
toen gingen we naar kamp
ik kende het kamphuis nog van vorig jaar
toen we op kamp waren gingen we naar buiten
toen werden we steeds geroepen om het bed op te maken
toen moesten buiten aan tafel zitten en gingen we kaarten kleuren
ik heb nog getennist en ook gevoetbald en ik was ook nog gevallen
dat vond ik niet leuk
want ik was helemaal nat
gelukkig had ik droge kleren bij me

Ikram

Ik vond het eten eten leuk
Macaroni met salade.
Ik vind het bos leuk
lekker wandelen
In het donker gaan we wandelen
en zaklamp meenemen

Groetjes van Abbas

Meester Carl ging kijken waar de dief was
hij kon hem niet gelijk vinden
hij ging steeds kinderen pakken
eigenlijk was Luuk de boef
Juffrouw Stephanie ging een liedje zingen
ze had een mooie jurk aan met lichtjes
het optreden was erg leuk

Fransisco (over de Rode draad)

het bos was leuk.

Planten en bomen gezien

geen dieren gezien

gelukkig ging het zonnetje

weer schijnen

het is leuk op kamp

We hebben lekker gegeten:

macaroni en yoghurt

Rachid

Diñsdag

Omdat we het te druk hebben met tanden poetsen en onze pyama's aantrekken missen we iedere avond Pieter Paulusma en zijn we wat de weersverwachtingen betreft afhankelijk van de berichten van het thuisfront. We hoorden al per sms dat de zon volop zou gaan schijnen en dat het wellicht zelfs 20 graden worden zou.

Overmoedig knipten sommige collega's al de broekspijpen kort en scheurden de mouwen uit hun wollen truien in de veronderstelling dat we vandaag nog wat zouden kunnen bijbruinen.

De dag begon inderdaad met een staalblauwe lucht en we hoorden de vogels in de omgeving al nazomerse deuntjes fluiten. We roken het frisse bladerdek in het bos en onze oren glommen van plezier: zo is het leven goed in Loon op Zand !

Maar terwijl enkele collega's, op weg vanuit Rotterdam om ons een dag te bezoeken, per mobieltje maar bleven reppen van mooi weer zagen wij de lucht al snel betrekken en werd het al snel flink bewolkt. We keken alsof we het in Keulen hadden horen donderen en het leek alsof de natuur ons een flink "poeppie" wilden laten ruiken.

Maar zo snel laten wij ons niet uit het veld slaan en vol goede moed stortten wij ons op het ontbijt. De boslucht doet eten dus er werden heel wat boterhammen verstouwd. Ook maakten wij alvast de lunchpakketjes voor de middag want

we hadden vandaag een vol programma en rustig nog even uitgebreid lunchen was er niet echt bij.

Vandaag stonden de zintuigen "het oor" en "de neus" centraal.

*"Oog en ik zijn vrienden, dus ik stel mij even voor
Ik kan heel goed horen en ze noemen mij het oor
Luisteren naar liedjes, is wat ik het leukste vind
Ik ben gek op wattenstaafjes en ik wapper in de wind.*

*Al ben ik dan verkouden, ik zal vertellen wat ik doe
ik snorter graag een aria en meestal ook hatsjoe
Hatsjoe, hatsjoe, hatsjoe
Ruiken is mijn vak en ik nies ook af en toe."*

Om de stramme ledematen wat op te rekken stond vervolgens ochtendgymnastiek op het programma, geleid door meester Carl.

Op vrolijke deuntjes draaide iedereen al gauw in het rond en de neuzen stonden na deze exercitie allemaal weer in de goede richting: we waren er klaar voor.

Gelukkig maar want na het tanden poetsen was een uitgebreide zintuigen-spelletjesmarathon gepland.

Al onze zintuigen werden geprikkeld in twaalf spellen: het proeven van zout (chips) en zoet (snoep), blindemannetje in verschillende variaties, luisterspelletjes, het raden van instrumenten en het voelen van voorwerpen op de grond. Zelfs het zesde zintuig werd niet vergeten: waarzegster Winnie voorspelde de toekomst van menige leerling.

Zij viel voor deze redactie echter al snel door de mand door te stellen dat

Feyenoord geen kampioen worden zou. Voor ons een teken dat

Winnie niet van deze wereld is: er zit een luchtje aan !

De spellen werden steeds gewisseld na het signaal van een toeter, die echter niet overal te horen was. Ons gehoor werd dus zwaar op de proef gesteld.

Na deze marathon werd het tijd voor de boterhammen. Iedere leerling had een flinke honger opgebouwd en met smaak werden de lunchpakketjes soldaat gemaakt.

Gelukkig dat iedereen een sterke maag had want de hierop volgende ruikspeurtocht vroeg om sterke zenuwen.

Eerst leek het redelijk onschuldig: we volgden vrolijke roze en gele linten door het bos tot steeds een ballon met mandje waarin potjes zaten met "reuksporen". Aan ons was de taak om te raden wat we roken.

Het was in het begin nog niet echt schokkend en moesten we kiezen tussen zeep, kaas en citroen, maar toen de keuze werd uitgebreid met naar pindakaas ruikende paardenpoep en naar paardenpoep ruikende pindakaas, werd het ondermeer de redactie teveel. Voorlopig nemen

wij hagelslag op brood !

De leerlingen vonden het prachtig allemaal en toen alle geuren geraden waren had iedereen stukken van een puzzel in handen die bij terugkeer nog even neergelegd moest worden. Bij de juiste afbeelding volgde een snoepspekke als beloning. Daar haalden wij onze neus niet voor op !

Nadat iedereen weer zonder kleerscheuren terug was gekeerd op het kampterrein, legden de teamleden hun oren te luisteren bij de leerlingen om te bekijken welke keuzeactiviteit zij voor de rest van de middag de voorkeur gaven.

Gisteravond heb ik een harde scheet gelaten
Toen moest iedereen lachen

ik heb daarna lekker geslapen maar we waren vroeg wakker

ik heb drie boterhammen gegeten met chocopasta en vruchtenhagel

's Morgens hebben we buiten gespeeld bij de stormbaan

Bij het zintuigenspel vond ik het proeven het leukst (en lekkerst).

Bij de ruikspeurtocht moesten we paardenpoep ruiken, blehhhh

En 's avonds hebben we een geluidenspeurtocht gedaan met instrumentjes.

Nu ga ik onder de douche en lekker slapen

Ademir

Sommigen hielden het bij de stormbaan in de buurt, anderen wilden knutselen en sommigen togen weer goedgehumt het bos in om de herfst op te snuiven.

Doodmoe maar tevreden kwamen we uiteindelijk weer in het kamphuis tezamen voor het vervolg van "de rode draad".

Opnieuw werden we verrast door meester Peter en de schone zangeres. De laatste was deze keer gekleed in een jurk met heerlijk ruikende bloemen en rinkelende bellen.

Later voegde mevrouw Neusoor (door sommige leerlingen verbasterd tot mevrouw "Neushoorn") zich bij dit tweetal. Het was snel duidelijk dat haar naam niet toevallig was: wat een oren had die vrouw ! En die neus zien wij niet graag in andermans zaken gestoken worden. men zou zich nog bezeren !

Volgens mevrouw Neusoor had zij een feilloze reuk en gehoor. Ze had echter wel de hulp van de leerlingen nodig om haar mobieltje terug te vinden en toen zij moest raden wat zij rook, sloeg zij elke keer de plank mis: een heuse drol vond zij als roosjes ruiken !!!

Na al deze consternatie was het weer tijd voor het avondmaal: vooraf een soepje met stokbrood en daarna, de keukenploeg had zich weer flink uitgesloofd: taco's met vulling en sla. Wij van de redactie hebben daadwerkelijk gezien hoe zij iedere taco eigenhandig bakten ! Een ware "tour de force".

Na het eten konden we, zoals elke avond, voor een halfuur een korte activiteit kiezen.

Daarna maakte iedereen zich op voor het "geluidenspel-in-het-donker": de zaklantaarns werden tevoorschijn gehaald. Sommige kinderen waren echter zo moe dat ze liever het donker van de slaapzaal opzochten (na eerst lekker gedoucht te hebben).

In de zaal van het kamphuis was enige paniek ontstaan: ene mevrouw Hoge Noot (of Hoge Nood, dat liet ze in het midden, maar gezien de nadruk deze dag op onder meer poep, leek het niet al te ver gezocht) had instrumenten van meester Peter uitgeleend aan anderen.

Hij had ze zojuist teruggevraagd en juf Paula en mevrouw Hoge Noot waren in rep en roer: die instrumenten moesten terug, en wel snel !

Zij vroegen de leerlingen om te helpen: het laatste wat bekend was van de lenende anderen was dat ze in het bos gesignaleerd waren.

Toen we op het punt stonden om te vertrekken werden de verwachtingen van die ochtend totaal teniet gedaan: was het de gehele dag al bewolkt geweest, nu barstte de hemel open en begon het even hevig te regenen.

Omdat enkele collega's zich al met instrumenten in het bos hadden verschanst leek het ons wel zo aardig om toch maar de capuchon op te zetten en op stap te gaan.

Op ons gehoor stapten we moedig het donkere bos in en gelukkig waren er leerlingen met zeer goede oren: al gauw waren alle instrumenten teruggevonden. Juf Paula blij, mevrouw Hoge Noot blij en vooral ook meester Peter blij: er kon weer muziek gemaakt worden.

En dat deden we dan ook nog eventjes.

En toen was het toch echt genoeg. Het zweet van alle inspanningen van deze dag was al goed te ruiken en alle leerlingen stonden al gauw met zeep en shampoo onder de douche.

Zeker is dat toen de schone oortjes de kussens raakten de meesten direct naar dromenland vertrokken.

Opnieuw een volle en mooie dag waarover we nog zeker vaak terug zullen horen.

Woensdag

De dinsdag was voor veel toch wel erg vermoeiend geweest dus iedereen had diep en prima geslapen. Althans, bijna iedereen. Een enkeling was 's nachts hardvochtig en hardhandig uit dromenland geschud door een collega. Reden: teveel en te hard snurken.

Nu kunnen de leerlingen er af en toe ook wat van dus of het gesnurk nu een reden tot een vertrouwensbreuk tussen collega's moest zijn was zeer de vraag. Zo zout heeft de redactie (die inderdaad zelf beschuldigd werd van overlast) het in ieder geval nog niet eerder gegeten.

Op de tast is deze uiteindelijk maar naar de gang geslopen en heeft geprobeerd daar weer de slaap te vatten.

Maar goed, terwijl het de gehele nacht had geregend begon de ochtend opnieuw veelbelovend met een zonnetje. En deze dag zou zij ook blijven schijnen !

Omdat deze week in het teken van het thema "zintuigen" stond had de keukenploeg zich voorgenomen om eens extra smakelijk uit te pakken bij het ontbijt: voor iedereen die het wilde werd een ei gebakken. Uiteindelijk lagen er dus meer dan 80 eierschalen in de prullenbak. Opnieuw een enorme prestatie: de tongen van zoveel mensen in één keer strelen.

Na het ontbijt zongen we tezamen weer het kamplied en werden de zintuigen voor deze dag besproken: "de mond/tong" en "de hand (de tast)".

*"Als tong ben ik belangrijk, want proeven is mijn vak
Ik kan ook heel snel praten, dat doe ik met gemak
De neus is mijn collega, ik beschrijf hem nu beknopt
Hij houdt van tango dansen en zit altijd verstopt*

*Handje H is mijn naam, ik doe alles op de tast
Ik kan mooi piano spelen, ben ook handig met een kwast
aan mij zitten vingers die ik allemaal benut
Ik wil graag een handje helpen en ik word ook vaak geschud"*

Wat ook geschud werd deze ochtend waren de billen, want meester Carl had opnieuw een stevige ochtendgymnastiek voor ons in petto.

Fris van lijf en geest konden we de dag nu met twee handen aangrijpen: er was volop te doen. De ochtend was gevuld met een "doe-ochtend" waarvan de verschillende activiteiten nauwelijks op twee handen te tellen waren: we konden gaan schminken, verven, kleien, film kijken en popcorn bakken, voetbalderby spelen, dansen, hutten bouwen in het bos en herfstbladeren zoeken. Voor de modebewusten onder ons stond ook "shoppen" op de keuzekaart. Gelukkig maar want uitgerekend Loon op Zand is natuurlijk vermaard om haar vele trendy boetieks en de kans om onze wintercollectie uit te breiden zien we niet graag door onze vingers glijpen.

Uiteindelijk was iedereen ingedeeld en gingen we allemaal onze weg.

Anderhalf uur later liepen er verschillende prachtig uitzierende wezens rond, was de derby geëindigd in een spannende 11-7, wilden sommigen vanavond met slaapzak en al in de eigengemaakte hut slapen en hadden sommigen handenvol bladeren, genoeg voor de herfsttafels voor de komende tien jaar.

De "shoppers" kwamen (natuurlijk) gewoon een half uur later dan afgesproken aan gekuierd met hun armen vol tassen, de dansers hadden een kleine uitvoering georganiseerd, de ramen hingen vol met prachtige schilderijen en op tafel stonden bijzondere kleibouwsels.

De "bioscoopgangsters" hadden het zich goed laten smaken en hun mondhoeken zaten nog vol met popcornkrumels.

Ondertussen begon iedereen toch wel een beetje de kriebels te voelen voor de activiteit die voor een deel van de middag was gepland: het "Zintuigenfestival", vol optredens van iedere groep. Maar eerst moesten we natuurlijk weer onze monden vullen met onze 's ochtends reeds gesmeerde boterhammen.

Daarna werden de ogen uitgewreven en de neuzen schoongepoetst. Sommigen zaten van de zenuwen al met de handen in het haar of met de vingers in de mond. Gelukkig voor korte duur want al gauw klonk het "we gaan beginnen!" als muziek in onze oren.

Meester Luuk was de ceremoniemeester bij het festival en kondigde op een vakkundige en handige wijze elk optreden aan.

Het spits werd afgebeten (hoe smaakt dat eigenlijk ?) door onze nieuwe Schakelgroep.

Begeleid door juf Trynts op gitaar zongen de leerlingen over alle leuke en minder leuke kanten van onze zintuigen op de melodie van het bekende "Deze vuist op deze vuist".

Daarna waren de Dikkie Diks aan de beurt met een mooi liedje van Dirk Scheele. De Dikkies hadden alle zintuigen ter illustratie op een mooie manier in karton uitgebeeld. Het klonk allemaal als een klok en de zangers waren goed van de tongriem gesneden.

Vervolgens waren de Grovers aan de beurt. Even dacht iedereen dat het optreden aangegrepen was om het koningshuis te eren want het gehele podium zag oranje". Gauw bleek al dat we te snel hadden gesproken en de plank flink hadden misgeslagen: het liedje ging over een Mandarijn. En niet alleen het fruit maar ook de Chinese titel stonden in het optreden centraal. Terwijl de meeste Grovers in de rondte dansten gaf Feven een mooi optreden als Chinese danseres.

De Gonzo's hadden een "Medley van het Oog, de Neus en het Oor" ingestudeerd. Ian, als oor,

Ikram, als oog, en Yasemin, als neus, dongen om de gunst van het publiek. Elk zintuig vond zichzelf het beste maar uiteindelijk bleek het motto: alle zintuigen hebben het beste met ons voor.

De Ernies hadden een leuk aftellied over opnieuw alle zintuigen. Met verve en enthousiasme toonden ze met een soort handige flip-overs in handformaat het oog, het oor, de neus, de mond en de hand. Het was een groot succes en de Ernies kregen goed de handen op elkaar.

Als laatste optreden van deze middag stond het optreden van de Elmo's op het menu.

In de kring zittend zong iedereen een solopartij en bleek iedereen mondig genoeg om zelfs de meest ver zittende toeschouwers te overtuigen. Juffrouw Annette was overgehaald om het liedje luister bij te zetten met mooie gitaarklanken. Alle zintuigen kwamen op deze middag dus goed aan bod. Niet alleen in de optredens maar ook bij ons, de toeschouwers. We kwamen ogen en oren tekort en soms hing onze mond van verbazing open. Met onze handen klaptten we tot we niet meer konden en we roken het succes van iedereen.

Na deze wervelende show was het weer tijd voor een andersoortig smaakvolle activiteit: het Proeffestijn.

In groepjes werden verschillende etenswaren geproefd: wat was zuur en wat was zout? Wat was lekker en wat was waar je niet van houdt? Snoepjes, zoute stengels, pepernoten en zelfs kleine pannenkoekjes streelden onze tongen. En hoewel sommigen de pannenkoeken "bitter", de pepernoten "zuur" en de zoutstengels "zoet"

vonden, was het festijn een smaakvolle gebeurtenis.

Het proeffestijn vond ik vandaag het leukst omdat we van alles konden proeven: snoep, zoutjes pannenkoekjes, pepernoten. De pannenkoeken vond ik het lekkerst. Ik vind het heel leuk op kamp. Ik had nog wel een paar dagen willen blijven. Van de hele week vond ik het dierengeluidenspel in het donker het leukst.

Groetjes van Calvin

Ik heb vandaag gedanst met met gekleurde linten samen met juf Trynts
Ik heb lekker geslapen
We kregen vandaag een heel lekker toetje met een armband!
Die armband geeft licht!!

Groetjes van Melanie

*Ik vind het kamp: leuk
Ik heb veel gespeeld
Ik heb lekker geslapen!*

Groeten van Pieter

Ik heb gekozen voor voetballen: ik was zo goed dat ik bij de andere partij moest omdat ze heel achter stonden

Het werd van 11-4 zelfs 11-7 !!

De optredens waren erg leuk: wij zongen het liedje van Dirk Scheele

We hadden allemaal zintuigen van karton gemaakt

Ik zou nog wel een paar dagen willen blijven

Houssein

Hierna was er ruimte voor een vrije invulling van de rest van de middag. Sommigen sloegen de handen ineen en gingen nog even het bos in, anderen kleurden met de tong uit de mond vele kleurplaten vol.

Meester Peter introduceerde als bezielende-leidsman van "de rode draad" opnieuw de schone zangeres. Zij had deze keer een jurk van een zachte, aangenaam voelende stof en meester Peter en enkele leerlingen konden het niet nalaten daar even aan te voelen. Ook had zij dropvetters in verschillende kleuren bij zich.

Vervolgens was het de beurt aan een heuse superster: mevrouw Shining. Deze zong een pakkend lied in een liederlijk pak. Horen en zien verging ons af en toe maar flitsend was het wel !

Er stond nog een mystery-gast op het programma: meneer Voelgoed. Deze meneer had enorme handen en kon zijn tengels nauwelijks van de schone zangeres afhouden.

Er werd besloten een Hollywood-scène na te spelen waarbij meneer Voelgoed, geblinddoekt, sabelde aan het ene uiteinde van een dropveter, in de veronderstelling dat het andere uiteinde nog in de mond van de zangeres zat.

Toen hij haar uiteindelijk onder een luid gejuich zoende bleek haar plaats echter ingenomen

door een wat obscuur uitziende, ongeschoren man. Dat prikte natuurlijk dubbelop en geheel van de kaart vertrok meneer Voelgoed

Deze meneer Voelgoed bleek uiteindelijk tot ieders verrassing meester Geert-Jan, die ons, traditiegetrouw met een bezoek vereerde.

En toen was het tijd om ons laatste avondmaal hier in het kamphuis te nuttigen, voor deze kampweek in ieder geval.

Een lekker "ouderwetse" runder-gehaktbal, gebakken aardappeltjes, sla, boontjes en erwten en appelmoes.

Als toetje was er een ijsje, deze keer versierd met een "glowstick".

Die laatste kwam later goed van pas want we konden, na natuurlijk de gehele keukenploeg te hebben toegekapt, gaan flaneren in de disco. De handen gingen in de lucht en op de klanken van Ali B., K3 en anderen ging iedereen even los.

Meester Thom had de handen weer uit de mouwen gestoken en dus stond na het dansfeest de vuurkorf weer te branden voor onze afsluitende "sing-a-long" rond het kampvuur.

Dit is altijd de plek waar onze vrijwilligers voor deze week bedankt worden en Thom, Eke en Kim werden dan ook door iedereen dankbaar toegezongen (Ed hadden we al 's middags toegezongen toen hij terugreed naar Rotterdam).

Na wat liedjes uit de oude doos, bekende liedjes van school en Hollandse hits gingen alle leerlingen moe maar voldaan naar bed. Morgen moeten we om tien uur al vertrokken zijn dus het is weer vroeg dag.

In ieder geval mochten we in onze handen knijpen met deze schitterende dag en de verhalen van vandaag zullen nog vaak in positieve zin over de tong gaan.

Donderdag

Zoals ook bij de kranten in de echte wereld is de redactie van "Op de Mat(h)" gehouden aan een deadline.

Om deze krant op donderdagmiddag toch aan alle leerlingen en hun ouders mee te kunnen geven moet de kopij in ieder geval deze (woensdag-)nacht verzonden zijn.

We kunnen dus nog weinig vertellen over al onze avonturen op de donderdag.

Zeker is in ieder geval dat het weer een mooie dag beloofd te worden.

Wanneer we vertrekken uit Loon op Zand rijden we per bus naar de Drunense Duinen om daar onder begeleiding een wandeltocht te maken. Onderweg zullen we dan ook wat spellen tegenkomen die aansluiten op ons thema "zintuigen".

Wanneer we onze lunch op hebben vertrekken we dan langzaam richting Rotterdam en als het goed is heeft u ons, wanneer u dit leest, al rond drieën aan zien komen op de Larikslaan.

We kunnen het er over eens zijn: ook dit jaar weer was het kamp een geweldige ervaring, vol vermaak en plezier.

Het smaakt in ieder geval naar meer !!

De soundtrack voor de teamleden deze week?

BEDANKT

De redactie vindt het passend om stil te staan bij de mensen die ook deze keer weer hebben gezorgd dat deze kampweek een groot succes was: de keukenploeg, de vrijwilligers maar zeer zeker ook het team, dat zich toch de gehele week met hart en ziel, dag en nacht heeft ingezet om onze leerlingen een fantastisch fijne, maar ook veilige en verantwoorde, onvergetelijke week te bezorgen. Vier dagen lang eigen huis en voor veel ook eigen kinderen missen is niet niks. Petje af en dank jullie wel, zegt deze redactie.

Bedankt dus:

De vrijwilligers: Ed, Eke, Kim en Thom

Onze stagiaires Chantal, Dennis, Kristel, Nikita en Yasmin

De keukenploeg: Carl, Loes en Sjakkie

En natuurlijk alle teamleden:

Agnes, Alicia, Alie, Anneke, Annemarie, Annette, Bernadien, Caroline, Geert-Jan, Heleen Luuk, Mariëlle, Marion, Marleen, Paula, Peter, Rob, Sophie, Stephanie, Tanja, Trynts en Vivian

En juf Ria: bedankt voor de gezonde hap; het smaakte heerlijk !!

TOT VOLGEND JAAR !